Temps Ordinari - Setzè diumenge

Per FrancescX el dl., 11/07/2022 - 00:00

Gn 18,1-10a
Col 1,24-28
Lc 19,38-42

L'acollida

La bona acollida es una de les més antigues i bones tradicions del pobles. I en pobles, hereus d'aquestes tradicions, es segueix practicant i és considerada com un deure sagrat amb el forester. A la mateixa tradició i regla de la vida monàstica es té com essencial a la vida dels seus monestirs. A les llindes de les portes d'entrada de moltes hostatjaries hi figura la inscripció: "Venit hospes, venit Christus". Ve l'hoste, ve Crist".

I en els temps presents i en les actuals circumstàncies se'ns mou a practicar i viure aquesta actitud d'acollida i hospitalitat: acollida i hospitalitat amb tanta gent que busca aixopluc per poder reiniciar la pròpia vida d'una manera nova i digna. I és que hi ha, malauradament, polítiques i actituds prepotents, insolidàries i excloents que els obliga a desplaçaments, a vegades heroics. Cal, doncs, que s'obrin portes per acollir tota aquesta gent.

I avui a la Paraula de Déu, en contextos i situacions diferents, l'acollida se'ns han fet present en dos relats. El primer és el d' Abraham que corre de pressa per acollir aquells tres misteriosos personatges, que en el si de la fe cristiana s'hi ha vist una figura de la Trinitat.

El segon relat és el de Marta de Betània qui acull Jesús a casa seva. I en ambdós escenes, l'actitud d'acollida s'hi complementa i s'hi aprofundeix amb altres actituds.

El servei

A l'escena del primer relat, a Mambré, Abraham s'afanya per rentar-los els peus i remou la casa per preparar-los un bon àpat. A Betània és Marta qui s'ocupa de seguida de preparar el que ella creu que és un bon servei que satisfarà al seu estimat hoste, Jesús de Natzaret. I, a més, hi reclama la col·laboració de la seva germana Maria.

L'escolta

Però Marta amb tota seva voluntat s'oblidava d'una altra actitud molt important. No basta acollir sota un sostre i obsequiar amb bens materials. L'important és l'atenció a la persona, entrar-hi en contacte directe i cordial, prestar-li atenció, entrar en sintonia amb ella, conèixer les seves necessitats i els seus desigs. A vegades passa que el que necessita l'altre és purament que se li presti atenció i se l'escolti.

Per això, en la nostra vida cristiana, cal que acollim el Senyor que vol venir a nosaltres perquè l'escoltem a través de la seva Paraula, la Paraula de l'Escriptura, a través del silenci de la pregària, a través de la persona que necessita de nosaltres. D'aquesta manera, amb aquesta actitud la nostra acció podrà encaixar amb la voluntat de Déu, amb el que Ell espera de nosaltres, amb el que el nostre germà o germana necessita.

Les actituds de Marta i Maria del relat evangèlic no són, doncs, contradictòries, ni contraposades, sinó que es complementen perfectament i es fan necessàries, en el seu degut ordre.

Tant de bo sapiguem integrar-les a les nostres vides!

ETIQUETES
ACOLLIDA SERVEI ESCOLTA